

Сборник съдебна практика

Дело C-413/15

Elaine Farrell
срещу
Alan Whitty и др.

(Преюдициално запитване, отправено от Supreme Court (Ирландия))

„Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Директива 90/232/ЕИО — Член 1 — Отговорност в случай на телесни вреди, причинени на всички пътници освен на водача — Задължителна застраховка — Директен ефект — Директива 84/5/ЕИО — Член 1, параграф 4 — Организация, натоварена с обезщетяването за имуществените или телесните вреди, причинени от неидентифицирано или незастраховано превозно средство — Възможност за позоваване на директива срещу държава — Условия, при които частноправна организация може да се смята за еманация на държавата и да ѝ бъдат противопоставени разпоредбите на директива, имащи директен ефект“

Резюме — Решение на Съда (голям състав) от 10 октомври 2017 г.

1. *Актове на институциите — Директиви — Директен ефект — Организация, на която е възложено предоставянето на услуги в обществен интерес под надзора на държавата или която разполага с изключителни правомощия — Алтернативност на тези условия*
(член 288 ДФЕС)
2. *Сближаване на законодателствата — Застраховка „Гражданска отговорност“ за моторни превозни средства — Директива 84/5 — Компенсация, предоставена за вредите, причинени от неидентифицирано или застраховано в недостатъчна степен превозно средство — Създаване от държава членка на частноправна организация, на която е възложено да изплаща обезщетение за такива вреди — Възможност за частноправните субекти да се позовават срещу такава организация на разпоредбите на директива с директен ефект*

(член 288 ДФЕС; член 1, параграф 4 от Директива 84/5 на Съвета, изменена с Директива 90/232)

1. Член 288 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не изключва сам по себе си възможността на образуване, което не отговаря на всички характеристики, посочени в точка 20 от решение от 12 юли 1990 г., Foster и др. (C-188/89, EU:C:1990:313), тълкувани във връзка със съдържащите се в точка 18 от същото решение, да бъдат противопоставени разпоредбите на директива, имащи директен ефект.

Всъщност посочената точка 20 трябва да се тълкува с оглед на точка 18 от същото решение, в което Съдът е подчертал, че частноправен субект може да се позовава на такива разпоредби спрямо организация или образувание, което е зависимо или контролирано от държавата или което разполага с изключителни правомощия в сравнение с тези, които произтичат от нормите, приложими към отношенията между частноправните субекти. Следователно, както отбелязва по същество генералният адвокат в точки 53 и 77 от заключението си, условията, при които въпросната организация трябва, съответно, да бъде зависима или контролирана от държавата и да разполага с изключителни правомощия в сравнение с тези, които произтичат от нормите, приложими към отношенията между частноправните субекти, не могат да имат кумулативен характер (вж. в този смисъл решения от 4 декември 1997 г., *Kampelmann и др.*, C-253/96—C-258/96, EU:C:1997:585, т. 46 и 47 и от 7 септември 2006 г., *Vassallo*, C-180/04, EU:C:2006:518, т. 26).

(вж. т. 27—29; т. 1 от диспозитива)

2. На частноправна организация, на която държава членка е поверила задача в обществен интерес като свързаната със задължението на държавите членки, предвидено с член 1, параграф 4 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС), изменена с Трета директива 90/232/ЕО на Съвета от 14 май 1990 г., и която организация разполага за тази цел по силата на закона с изключителни правомощия като правомощието да изисква от застрахователите, упражняващи дейност по автомобилно застраховане на територията на съответната държава членка, да членуват в същата организация и да я финансират, могат да бъдат противопоставени разпоредби на директива, имащи директен ефект.

(вж. т. 42; т. 2 от диспозитива)